

[Undervisningsministeren]

derfor er det vigtigt at lære af de erfaringer, vi får.

Kun lige den enkelte bemærkning, at når det bliver sagt, at der ingen indvandrerbørn er i gymnasier og HF, så er det ikke korrekt. Der har været få. Det hænger nok sammen med, at det kræver et relativt langt skoleforløb i Danmark, før man kan klare det sprogligt. Det er der vel ikke noget mærkværdigt i. Det, vi noterer os, er en stigende tendens til, at de unge indvandrere går videre, også i de overliggende uddannelser. Jeg synes, det er en overordentlig positiv ting, og jeg ser den gerne forstærket.

Knud Lind (FP):

Hr. Tyroll beskyldte fremskridtspartiet for racisme ud fra de citater, jeg her i dag er kommet med, uden at formanden i øvrigt greb ind. Jeg vil godt spørge hr. Tyroll, om han mener, at de citater, jeg her lægger hos formanden, og som jeg har hentet fra Læsepædagogen og fra socialstyrelsens rapport om indvandrerbørn og daginstitutioner og fra undervisningsministeriets redegørelse om fremmedsprogede elever i folkeskolen, er udtryk for racisme. Hvis hr. Tyroll mener det, bør han rette henvendelse til rette vedkommende og ikke til undertegnede. Er de ord, jeg har citeret fra indvandrernes egen rapport, racisme? Er det, indvandrerkontorets leder i Ishøj, fru Edith Tabassum, udtaler i Danske Kommuner, nr. 18, 1981, racisme? Jeg spørger blot. Jeg vil til ministeren sige det samme, som jeg her har sagt til hr. Tyroll: de ting, jeg er kommet med, er rene og skære citater. Det er ikke fremskridtspolitik som sådan, det er rene citater – og så skal man ikke komme med den slags.

Det har glædet mig at se, at man ifølge socialdemokratiets nye program – det er lidt sent, men det kan være, man går i valgtanker, så man først har villet fyre det af på nuværende tidspunkt; det havde været mere reelt, om man var fremkommet med det på et lidt tidligere tidspunkt inden debatten i dag – skal have udenlandske lærere efter behov. Jeg vil da godt spørge ministeren her til slut for så vidt angår det af VS fremsatte beslutningsforslag, om ministeren har dannet sig noget skøn over, hvad det vil koste skatteyderne.

Ebba Strange (SF):

Jeg kan desværre ikke give undervisningsministeren løsningen, når hun gerne vil have løst cirkelns kvadratur. Jeg er ked af det, jeg synes også, det er svært.

Det, der kalder mig på talerstolen igen, er de bemærkninger, der er kommet om indvandrernes egne vilkår og forældreønsker og den slags ting.

Undervisningsministeren sagde, at stillingen til oprettelse af nationale klasser skal være i overensstemmelse med forældreønskerne. På den anden side har vi hørt fru Aase Olesen sige, at når det drejer sig om at få pigerne integreret i det danske samfund, så skal vi gå imod forældreønskerne. Dér sad jeg og filosoferede over: hvad er egentlig indvandrernes egne vilkår? Det med, at vi skal handle på deres vilkår, hvad betyder det egentlig? Jeg kan ikke svare på det, men jeg kan give et bud, og det skal indgå i debatten.

Vi bør på et meget tidligt tidspunkt – det vil efter min vurdering ligesom efter VSernes, som har det med i deres beslutningsforslag, sige allerede i førskolealderen, altså i den periode, hvor børn kan modtages i daginstitutioner, i børnehaver eller i vuggestuer – og senest, når børnene kommer i skole, virkelig sætte ind på en forældrevejledning, en kontakt til forældrene, ansætte særlige folk både i de klasser, hvor børnene skal undervises, og som konsulenter i de dele af kommunerne, hvor vi ved at indvandrere bor, sådan at de ting, det danske samfund tilbyder børnene, kan forstås af forældrene til børnene, sådan at der ikke bliver den kolossale kulturkløft mellem de unge mennesker, der føler sig tiltrukket af de danske tilbud, og deres forældre. Jeg tror, at vi har brugt pengene godt, hvis vi bruger dem til konsulentbistand sat ind på et tidligt tidspunkt, mens børnene endnu er små, sat ind i de områder af kommunerne, hvor vi ved at de mange indvandrere bor, sat ind helt opsøgende, altså ved besøg i hjemmene, ved at komme der, ved at snakke med dem. Man skal nemlig ind og snakke med mændene i hjemmene, og det skal man gøre, længe inden man får lov at snakke med konerne. Så kan man få lov at snakke med konerne og måske få dem samlet til nogle forældreaftener, til nogle kvindeaftener, få dem til at lukke sig lidt op over for de problemer, der er. Der er problemer, og vi